

LEGE nr.469 din 9 iulie 2002

privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale

Textul [actului](#) publicat în M.Of. nr. 529/19 iul. 2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. - (1) Prezenta lege se aplică tuturor contractelor încheiate pentru realizarea actelor de comerț de către agenții economici comercianți, persoane juridice, și comercianți, persoane fizice, denumite în continuare părți contractante, indiferent de forma de proprietate.

(2) Contractele încheiate în cadrul procesului de privatizare se vor supune normelor speciale emise în acest sens, prezenta lege constituind normă generală în această materie.

Art. 2. - (1) Părțile contractante enumerate la art. 1 alin. (1) vor întreprinde toate diligențele pentru stipularea de clauze care să asigure realizarea obiectului contractului.

(2) Contractul trebuie să cuprindă în mod obligatoriu, în funcție de natura sa, clauze contractuale referitoare la: obligațiile ce revin părților în derularea contractului, condițiile de livrare și de calitate a bunurilor și/sau serviciilor, termenele, modalitățile de plată și de garantare a plății prețului, instrumentele de plată și clauzele de consolidare a prețului în condițiile inflației și devalorizării, riscul contractual, precum și modul de soluționare a eventualelor litigii apărute în legătură cu derularea și executarea contractului.

(3) Părțile contractante pot depune diligențele necesare în scopul obținerii de informații privind credibilitatea financiară și seriozitatea persoanei juridice sau a persoanei fizice cu care intră în raporturi contractuale, în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României privind organizarea și funcționarea Centralei Incidentelor de Plăți.

Art. 3. - (1) Părțile contractante au obligația efectuării tuturor plăților la data scadenței, stabilită conform contractelor.

(2) Părțile contractante vor organiza evidența obligațiilor de plată pe scadențe, potrivit contractelor.

Art. 4. - (1) În contractele încheiate părțile contractante vor prevedea ca, în cazul neîndeplinirii în termen de 30 de zile de la data scadenței a obligațiilor prevăzute la art. 3 alin. (1), debitorii să plătească, în afara sumei datorate, penalități pentru fiecare zi de întârziere.

(2) În contractele comerciale dintre părțile contractante, indiferent de forma în care acestea se încheie, în afara penalităților contractuale prevăzute la alin. (1), pentru compensarea prejudiciului suferit de către creditor ca urmare a îndeplinirii cu întârziere sau a neîndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, se

pot include și daune-interese pentru neexecutarea totală sau parțială a contractului, sub forma daunelor moratorii sau a celor compensatorii.

(3) Totalul penalităților pentru întârziere în decontare, prevăzute la alin. (1) și (2), nu poate depăși cuantumul sumei asupra căreia sunt calculate, cu excepția cazului în care prin contract s-a stipulat contrariul.

Art. 5. - (1) Părțile contractante, persoane juridice, care, cu rea-credință stabilită în condițiile legii, nu își îndeplinesc obligațiile asumate prin contract, vor sista orice plată reprezentând sporuri, cu excepția celui de vechime, indemnizații și premii pentru membrii consiliilor de administrație, directorii generali, directorii generali adjuncți, directorii și directorii adjuncți, precum și achiziții de bunuri mobile sau imobile.

(2) Comercianții, persoane fizice, care, cu rea-credință stabilită în condițiile legii, nu își îndeplinesc obligațiile asumate prin contract, vor sista, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, orice achiziții de bunuri mobile sau imobile.

Art. 6. - (1) Părțile contractante pot realiza plățile prin utilizarea următoarelor instrumente de plată garantate și/sau mecanisme de mobilizare a creanțelor:

- a) ordin de plată;
- b) cec, certificat conform prevederilor [Legii asupra cecului nr. 59/1934](#), cu modificările ulterioare;
- c) cambie și bilet la ordin, avalizate de o societate bancară și acceptate în prealabil de obligatul principal, conform prevederilor [Legii asupra cambiei și biletului la ordin nr. 58/1934](#), cu modificările ulterioare;
- d) forfetare sau factoring.

(2) În înțelesul prezentei legi, mecanismele de mobilizare a creanțelor, prevăzute la alin. (1) lit. d), se definesc astfel:

- a) forfetarea este contractul prin care un vânzător sau prestator de servicii își vinde creanțele pe care le are asupra unui cumpărător sau beneficiar unei societăți bancare sau unei instituții financiare specializate, contra unei taxe de forfetare;
- b) factoringul este contractul încheiat între o parte, denumită aderent, furnizoare de mărfuri sau prestatoare de servicii, și o societate bancară sau o instituție financiară specializată, denumită factor, prin care aceasta din urmă asigură finanțarea, urmărirea creanțelor și prezervarea contra riscurilor de credit, iar aderentul cedează factorului, cu titlu de vânzare, creanțele născute din vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru terți.

Art. 7. - În termen de 20 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi administratorii societăților comerciale cu capital majoritar de stat și ai regiilor autonome cu datorii rezultând din neexecutarea la scadență a obligațiilor contractuale asumate vor convoca adunările generale extraordinare ale acționarilor sau asociațiilor, respectiv consiliile de administrație, pentru a decide, la propunerea conducerii executive, asupra măsurilor legale care se impun a fi luate în vederea executării acestor obligații.

Art. 8. - (1) Părțile contractante vor introduce cereri de chemare în judecată în vederea recuperării creanțelor, cu excepția celor reglementate prin norme speciale.

(2) După pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive în favoarea sa, prin executorul judecătoresc, conform prevederilor legale în vigoare, creditorul va urmări patrimoniul debitorului, în următoarea ordine:

- a) mijloace bănești, inclusiv disponibilitățile aflate în conturile bancare;
- b) active financiare de orice fel;
- c) produse finite, materii prime și materiale, mijloace fixe;
- d) creanțe și alte valori patrimoniale aflate în circuitul civil.

Art. 9. - (1) Titlul executoriu este prezentat de executorul judecătoresc băncilor sau oricăror persoane juridice sau fizice care dețin valori patrimoniale ale debitorului, sub orice formă ar fi acestea, și are prioritate în satisfacerea creanței, cu excepția creditorilor cu garanții reale mobiliare și imobiliare.

(2) În cazul în care, pentru executarea silită a unei hotărâri judecătorești în materie comercială, sunt necesare informații privind sumele depuse și operațiunile efectuate pe numele persoanelor fizice și juridice, băncile sunt obligate să transmită, la cererea scrisă a instanței de executare sau a executorilor judecătorești, informațiile solicitate. Personalul băncii nu poate uza, în folos personal, de informațiile bancare pe care le deține sau de care a luat cunoștință în orice mod.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și persoanelor care obțin, din activitatea de control și supraveghere sau din rapoarte ori documente ale băncii, informații de natura celor arătate mai sus.

(4) În cazul nerespectării dispozițiilor alin. (2) și (3) se aplică măsurile prevăzute la art. 1081 alin. 1 pct. 2 lit. f) și art. 1083 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. - (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100.000.000 lei la 300.000.000 lei următoarele fapte:

- a) neefectuarea, cu rea-credință stabilită în condițiile legii, de către debitor a plăților la data scadenței, potrivit art. 3 alin. (1), cu excepția celor reglementate prin norme speciale;
- b) neasigurarea evidenței obligațiilor de plată pe scadențe, conform art. 3 alin. (2);
- c) încălcarea prevederilor art. 5.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se constată și sancțiunile se aplică de persoane anume desemnate din organele de control fiscal ale Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 11. - Contravențiilor prevăzute de prezenta lege li se aplică dispozițiile Ordonanței de Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor,

aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu excepția art. 28 și 29.

Art. 12. - Contractele încheiate până la data intrării în vigoare a prezentei legi de părțile contractante cu principalii creditori și societățile bancare finanțatoare rămân în vigoare, cu respectarea termenelor de plată și a cuantumului sumelor stabilite la data încheierii acestora.

Art. 13. - La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă [Ordonanța de urgență a Guvernului nr.10/1997](#) cu privire la diminuarea blocajului financiar și a pierderilor din economie, publicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.72 din 22 aprilie 1997](#), aprobată și modificată prin [Legea nr. 151/1997](#), cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 14. - Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 iunie 2002, cu respectarea prevederilor [art. 74 alin. \(2\) din Constituția României](#).

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 iunie 2002, cu respectarea prevederilor [art. 74 alin. \(2\) din Constituția României](#).

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 9 iulie 2002.
Nr. 469.